

biuletyn

parafialny

Msze św. w niedziele:

7:00, 8:30, 10:00, 11:30, 18:00 i 20:00

W tygodniu: 7:00 i 18:00

Koronka do Miłosierdzia Bożego:

wtorek o godz. 17.30

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy:

środa 17:45

EWANGELIA NIEDZIELĘ

Gdy tłum został nasycony, zaraz Jezus przynaglił uczniów, żeby wsiedli do łodzi i wyprzedzili Go na drugi brzeg, zanim odprawi tłumy. Gdy to uczynił, wyszedł sam jeden na górę, aby się modlić. Wieczór zapadł, a On sam tam przebywał. Łódź zaś była już o wiele stadiów oddalona od brzegu, miotana falami, bo wiatr był przeciwny. Lecz o czwartej straży nocnej przyszedł do nich, krocząc po jeziorze. Uczniowie, zobaczywszy Go kroczącego po jeziorze, zlekli się, myśląc, że to zjawa, i ze strachu krzyknęli. Jezus zaraz przemówił do nich: «Odwagi! To Ja jestem, nie bójcie się!» Na to odezwał się Piotr: «Panie, jeśli to Ty jesteś, każ mi przyjść do siebie po wodzie!» A On rzekł: «Przyjdź!» Piotr wyszedł z łodzi i krocząc po wodzie, podszedł do Jezusa. Lecz na widok silnego wiatru uląkł się i gdy zaczął tonąć, krzyknął: «Panie, ratuj mnie!» Jezus natychmiast wyciągnął rękę i chwycił go, mówiąc: «Czemu zwątpiłeś, człowiecze małej wiary?» Gdy wsiedli do łodzi, wiatr się uciszył. Ci zaś, którzy byli w łodzi, upadli przed Nim, mówiąc: «Prawdziwie jesteś Synem Bożym».

KOMENTARZ

Sceny spotkania człowieka z Bogiem, zawarte w dzisiejszej liturgii Słowa, są jednymi z piękniejszych w Biblii. Opowiadanie o proroku Eliaszu oraz Jezusowe kroczenie po jeziorze mają wiele wspólnych elementów. Przez te dwa wydarzenia, Bóg chce nam dzisiaj o sobie opowiedzieć. Warto spojrzeć na obie sytuacje jako na stopniowe objawianie się Boga: Początkowo doświadczenie proroka i uczniów Jezusa (szczególnie Piotra) jest bardzo zmysłowe, jednak w miarę swojego trwania przechodzi w doświadczenie duchowe. Eliasz po długiej podróży wstępuje do największej góry w Palestynie – do Horebu. Chroni się w skałę, gdzie zasypia umęczony drogą. Skała w Biblii symbolizuje Boga. Zatem Eliasz po żmudnych i męczących poszukiwaniach, pokonawszy pewną drogę, wchodzi w Boga i w Nim odpoczywa. W takim momencie Pan kieruje do niego słowa i zachęca go do spotkania. Są to słowa Boga, ale forma przekazu sugeruje jakiegoś pośrednika. Bóg nie mówi: „...aby stanąć na górze wobec Mnie”, ale „...aby stanąć na górze wobec Pana”. Sugeruje to udział posłańca, który

budzi Eliasza, aby skierować go ku Bogu. Można w nim widzieć anioła, ale także każdego człowieka, który zachęca nas do modlitwy. Prorok wychodzi i staje w obecności Boga. Ostatecznie skała to *tylko symbol* Stwórcy, więc żeby Go poznać należy pozostawić wszystkie wyobrażenia o Bogu i postanowić spotkać Jego samego – niedoświadczalnego zmysłami, ani wyobraźnią – spotkać żywą Obecność samą w sobie. Trzeba zatem wyjść i być gotowym na zaskoczenie. Spotkanie Eliasza z Bogiem to alegoria naszej wędrówki w głąb swego ducha. Oto przychodzą opory, czyli przykre doświadczenia zmysłowe: wichura druzgocąca skały – zabierająca obraz Boga jako postaci cielesnej, ludzkiej; trzęsienie ziemi – zaburzające równowagę, czyli stawiające nas w sytuacji absolutnego braku kontroli; wreszcie ogień – wypala wszystkie niedoskonałości w nas, jak wypala się nieszlachetne metale z wydobytego złota. Kto wytrwa w tych doświadczeniach, ten jest w stanie znaleźć się w obecności Boga. W niej nie ma już cieleśnie doświadczanych skał, nie ma wyobrażeń o Bogu, ani nie ma grzechu blokującego dostęp do Świętego. Nastaje głęboki pokój, a jego atmosferą jest szmer łagodnego powiewu. Przywołuje nam to na myśl Raj i moment w którym Bóg szuka człowieka (por. Rdz 3,8), a także spotkanie Jezusa przez uczniów (por. J 1,39). Powiew wiatru jest oznaką Obecności Boga. Zwłaszcza po pełnych trwogi: wichurze, trzęsieniu ziemi i ogniu. Scena ta oddaje w sensie duchowym drogę chrześcijańskiej modlitwy. Prowadzi ona od modlitwy słownej i cielesnej, poprzez doświadczenia duchowe, aż do kontemplacji w wewnętrznym sanktuarium ducha, które każdy z nas ma w sobie od chrztu świętego. Św. Paweł pisze o „sumieniu w Duchu Świętym”. Ono właśnie doświadcza pokoju i miłości. I choć nie wyczuwamy tych darów w owym sanktuarium, to poznajemy je wylane na duszę i ciało (w myślach i uczynkach). To tak jak Komunia święta – nie smak ani dotyk jest w niej ważny, ani nawet przeżycia związane z Jej przyjęciem, ale pozazmysłowe doświadczenie Boga ukrytego w Najświętszych Postaciach: Obecność wchodząca w moją obecność. Natomiast skutki jej przyjęcia widoczne są właśnie w myślach i uczynkach.

Taka jest droga chrześcijanina, prowadząca do najgłębszego spotkania z Bogiem. Dzisiejsza scena z Ewangelii pokaże do czego prowadzi zawrócenie z tej drogi, motywowane szukaniem własnego upodobania, ludzkiego poczucia bezpieczeństwa i panowania nad sytuacją. Wielkie znaczenie w tym zbłądzeniu ma przeciwny miłości lęk.

ks. Krystian Wilczyński

NOWA INSTRUKCJA: NAWRÓCENIE DUSZPASTERSKIE WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ W SŁUŻBIE MISJI EWANGELIZACYJNEJ KOŚCIOŁA (CZ. I.)

II. Parafia we współczesnym kontekście

6. To nawrócenie misyjne, które naturalnie prowadzi również do reformy struktur, szczególnie dotyczy parafii, wspólnoty zgromadzonej wokół Stołu Słowa i Eucharystii. Parafia ma długą historię i od początku odgrywała fundamentalną rolę w życiu chrześcijan, w rozwoju i duszpasterstwie Kościoła; już w pismach św. Pawła można dostrzec niejako pierwsze wzmianki o niej. Niektóre bowiem teksty Pawła pokazują ustanawianie małych wspólnot jako kościołów domowych, określanych zazwyczaj przez Apostoła słowem „dom” (por., np. Rz 16, 3-5; 1 Kor 16, 19-20; Flp 4, 22). W tych „domach” można dostrzec narodziny pierwszych „parafii”.

7. Dlatego parafia od początku była odpowiedzią na szczególną potrzebę duszpasterską, aby przybliżyć Ewangelię Ludowi Bożemu poprzez głoszenie wiary i celebrowanie sakramentów. Sama etymologia słowa „parafia” czyni zrozumiałym sens tej instytucji: parafia jest domem pośród domów (10) i odpowiada logice wcielenia Jezusa Chrystusa, żywego i działającego we wspólnocie ludzkiej. Dlatego, widzialnie reprezentowana przez budynek kultu, jest znakiem stałej obecności Zmartwychwstałego Pana pośród Jego Ludu Bożego.

8. Terytorialna konfiguracja parafii wezwana jest jednak dziś do konfrontacji ze szczególną cechą współczesnego świata, w którym zwiększona mobilność i kultura cyfrowa poszerzyły granice istnienia. Istotnie, z jednej strony życie ludzi utożsamia się coraz mniej z określonym i niezmiennym środowiskiem, tocząc się raczej w „globalnej i zbiorowej wiosce”; z drugiej strony kultura cyfrowa nieodwracalnie zmieniła rozumienie przestrzeni, a także język i zachowanie ludzi, zwłaszcza młodszych pokoleń. Co więcej, łatwo przewidzieć, że ciągły rozwój technologii jeszcze bardziej zmodyfikuje sposób myślenia i rozumienia, jaki człowiek będzie miał o sobie i życiu społecznym. Szybkość dokonujących się zmian, modyfikacja modeli kulturowych, łatwość poruszania się i szybkość komunikacji zmieniają postrzeganie przestrzeni i czasu.

9. Parafia, jako żywa wspólnota wierzących, włączona jest we wspomniany kontekst, w którym związek z terytorium jest coraz mniej zauważalny, miejsca przynależności stają się wielorakie, a relacje międzyludzkie są wystawione na ryzyko rozpadu w wirtualnym świecie bez zaangażowania ani odpowiedzialności za własne relacje.

10. Dziś zauważa się, że zmiany kulturowe i odmienne odniesienie do terytorium sprzyjają w Kościele, dzięki obecności Ducha Świętego, nowemu rozeznaniu wspólnotowemu, „które polega na widzeniu rzeczywistości oczami Boga, z myślą o jedności i komunii” (11). Dlatego należy pilnie zaangażować cały Lud Boży w przyjęcie zaproszenia Ducha Świętego, aby przeprowadzić procesy „odmłodzenia” oblicza Kościoła.

11. Kierowana takim rozeznaniem, parafia jest wezwana do tego, aby zgodnie z wymaganiami czasu dostosować swoją posługę do potrzeb wiernych i historycznych przemian. Potrzebny jest odnowiony dynamizm, który pozwoliłby na nowo odkryć powołanie każdego ochrzczonego do bycia uczniem Jezusa i misjonarzem Ewangelii, w świetle dokumentów Soboru Watykańskiego II i późniejszego Magisterium.

12. Ojcowie Soboru pisali bowiem z dalekowzrocznością: „duszpasterstwo winno być zawsze prowadzone w duchu misyjnym” (12). Kontynuując tę naukę, Jan Paweł II twierdził: „parafia musi zostać udoskonalona i zintegrowana w wielu innych formach, ale nadal pozostaje niezastąpionym organizmem o pierwszorzędym znaczeniu w widzialnych strukturach Kościoła”, aby „uczynić ewangelizację osią wszystkich działań duszpasterskich, potrzebą priorytetową, najważniejszą i uprzywilejowaną” (13). Później Benedykt XVI nauczał że: „parafia jest latarnią, która promieniuje światłem wiary, a tym samym spełnia najgłębsze i najprawdziwsze pragnienia serca człowieka, nadając sens i nadzieję życiu ludzi i rodzin” (14). Wreszcie papież Franciszek przypomina, że „dzięki całej swojej działalności parafia zachęca i formuje swoich członków, aby byli ludźmi zaangażowanymi w ewangelizację (15).

13. Dla promowania fundamentalnej roli misyjnej wspólnoty chrześcijańskiej w świecie (16), ważne jest przemyślenie nie tylko nowego doświadczenia parafii, ale także posługi i misji kapłanów, którzy wraz z wiernymi świeckimi mają za zadanie być „solą i światłem świata” (por. Mt 5, 13-14), „lampą na świeczniku” (por. Mk 4, 21), ukazującą oblicze wspólnoty ewangelizacyjnej, zdolnej do odpowiedniego odczytania znaków czasu i skłaniającej do dawania spójnego świadectwa życia ewangelicznego.

14. Poczynając od rozważania znaków czasu pod natchnieniem Ducha Świętego, należy także tworzyć nowe znaki: parafia, nie będąc już, jak kiedyś, głównym miejscem agregacji i socjalizacji, jest wezwana do szukania innych sposobów bliskości niż zwykle działania. Zadanie to nie stanowi jakiegoś ciężaru do niesienia, ale jest wyzwaniem, które należy przyjąć z entuzjazmem.

15. Uczniowie Pana, podążając za swoim Mistrzem, w szkole Świętych i pasterzy, nauczyli się, czasem poprzez bolesne doświadczenia, jak czekać na czasy i drogi Boga, karmić się pewnością, że On jest zawsze obecny do końca czasów i że Duch Święty – serce, którym pulsuje życie Kościoła – gromadzi dzieci Boże rozproszone po całym świecie. Z tego powodu wspólnota chrześcijańska nie powinna obawiać się inicjować procesy i im towarzyszyć w miejscach, na których żyją ludzie reprezentujący różne kultury, mając całkowitą pewność, że dla uczniów Chrystusa „nie można znaleźć nic prawdziwie ludzkiego, co nie odbijałoby się echem w ich sercach” (17).

1. **Witamy wszystkich gości i parafian modlących się razem z nami.**
2. **Przypominamy, że w okresie wakacji** Msze święte w naszej parafii są odprawiane: w dni powszednie od poniedziałku do piątku o godzinie 7:00 w kościele św. Jana a o godzinie 18:00 w kościele poklasztornym. W soboty obie Msze święte o 7:00 i 18:00 są w kościele parafialnym. W niedziele o godzinie 7.00, 8.30,10.00, 11.30, 18.00 i 20.00.
3. **Kancelaria parafialna** w czasie wakacji jest czynna: poniedziałek, środa, piątek, sobota: 8:00 – 8:30; wtorek i czwartek: 16:30 – 17:00.
4. Taca remontowo inwestycyjna jest przeznaczona na remont prospektu organowego.
5. **W liturgii Kościoła:**
  - Poniedziałek- wspomnienie św. Wawrzyńca
  - Wtorek - wspomnienie św. Klary
  - Piątek - św. Maksymiliana Marii Kolbego
  - Sobota - Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny; jest to nasz parafialny odpust. Wszystkich parafian zachęcamy do z sakramentu spowiedzi świętej, by móc w pełni uczestniczyć i korzystać z wielkich łask płynących z możliwości uzyskania odpustu. Msze święte tego dnia odprawione o godzinie 7:00; 8:30; 10:00; 11:30 - Msza odpustowa; 18:00. Kazania wygłosi ks. Mateusz Tarczyński. Z racji panującej epidemii wirusa nie odbędzie się festyn parafialny.
6. Fundacja Gwiazd oraz OKiS Żukowo zaprasza na ogólnopolski cykl koncertów **Mój Dom Polska - Wdzięczni Bohaterom Żołnierzom Niezlomnym**, który odbędzie się 9 sierpnia (niedziela), o godz. 17.00 w Centrum Kultury Spichlerz w Żukowie (ul. 3 Maja 9C). Wstęp wolny. Wejściówki dostępne na miejscu w dniu wydarzenia.
7. W dniach od 7 - 16 września organizujemy pielgrzymkę do sanktuarium Maryjnego w Medjugorje. Zapisy i szczegóły po każdej Mszy św. u ks. Macieja. Zapewniamy badania oraz pełne ubezpieczenie.
8. **Polecamy prasę katolicką:** nowy numer Gościa Niedzielnego i Biuletynu Parafialnego.
9. Wszystkim Parafianom **udającym się na letni wypoczynek życzymy udanego urlopu i bezpiecznego powrotu a wszystkim gościom dobrej pogody i wypoczynku.**

WWW.WNMP-ZUKOWO.DIECEZJA.GDA.PL

Adres parafii: ul. 3 Maja 4, 83-330 Żukowo, tel. (058) 681-82-42.
Kancelaria parafialna czynna: poniedziałek, środa, piątek, sobota: 8:00 – 8:30;
wtorek i czwartek: 16:30 – 17:00 (z wyłączeniem pierwszych piątków i sobót miesiąca)
Organista: Piotr Kitowski, tel. 690-686-639
Odpowiedzialny za cmentarz: Kazimierz Lis, tel. 693-925-365

INTENCJE

PONIEDZIAŁEK ŚW. WAWRZYŃCA 10.08.2020	7:00	1. Za + Zdzisława Kwidzińskiego
	18:00	1. Za + Alfonsa Nojmiler
WTOREK ŚW. KLARY 11.08.2020	7:00	1. Za + Małgorzatę i Pawła Grohs
	18:00	1. Za + Jadwigę Hirs w dniu urodzin 2. Dziekczynno-błagalna w 11 r. ślubu Karoliny i Mariusza
ŚRODA 12.08.2020	7:00	1. Za + Joannę i Józefa Kreft
	18:00	1. Dziekczynno-błagalna w 3 r. ślubu Tomka i Agaty o Bożą opiekę i błogosławieństwo
CZWARTEK 13.08.2020	7:00	1. Za + Jadwigę Jamk w 10 r. śm.
	18:00	1. Za + Męża Albina Golnau, syna Edmunda, brata i rodziców
	20:00	1. Za + Augustyna i Rozalię Muller 2. W intencji Róży mężczyzn św. Maksymiliana o błogosławieństwo Boże dla członków Róży i ich rodzin
PIĄTEK ŚW. MAKSYMILIANA KOLBE 14.08.2020	7:00	1. Za + syna Dariusza, wujka Józefa Drywa w 26r. Śm. i dusze w czyściu cierpiące. 2. Za + Elżbietę Malc - int. od ucz. pog.
	18:00	1. Za + Henryka i Władysławę Hinz 2. Za + Zofię Ptach w 50 r. śm. oraz Jadwigę Pioch
SOBOTA WNIEBOWZBIĘCIE NMP 15.08.2020	7:00	1. O zdrowie i opiekę Matki Bożej
	8:30	1. Za + rodziców: Agnieszkę i Roberta Butowskich oraz Hannę, Witolda i Ludwika
	10:00	1. Za + Irenę i Leona Kamińskich oraz Władysława Kańskiego i Magdalenę Plichta
	11:30	1. Za + syna Rafała Karcz, rodziców Zofię i Kazimierza Karcz 2. Za Parafian 3. O błogosławieństwo Boże dla osób noszących Feretrony i Chorągwie oraz ich rodzin 4. Za + Bernarda, Waclawę i Helene Karczewskich
	18:00	1. Za + Marię Butowską
XX NIEDZIELA ZWYKŁA 16.08.2020	7:00	1. Dziekczynno - błagalna w 40 r. ślubu Wiesławy i Alfonsa
	8:30	1. Dziekczynna w 60 urodziny Bronisława
	10:00	1. Za + Helenę i Leona Kuzel
	11:30	1. Za + Augustyna Trybul
	18:00	1. Za + Zygfryda Bobrowskiego z ok. 2 r. śm.
	20:00	1. Dziekczynna w 18 urodziny Wnuczki Karoliny z prośbą o Boże bł. w dorosłym życiu oraz dary Ducha Świętego.